

brugt. Men her foreligger desuden et andet Spørgsmaal. Hvad forlanger man af os for denne Indrømmelse? Man forlanger af os, at vi paa Kongerigets Vegne skulle holde en stadig Kassebeholdning tilstede af, jeg troer, 1,200,000 Rd. Nu er det den grændseløseste Urimelighed at holde for en Udbetaling, der ikke overstiger det, som vor Finantslov kræver, og med en stadig Opkrævning til meget regulair Løber, en Kassebeholdning af et saadant Beløb. Det er, om det virkelig behøvedes, et Beviis paa en stor Ubehændighed, mildest talt, i Finantsforvaltningen. Med 3 til 400,000 Rd., og jeg vil gaa meget vidt, jeg vil sige, med 500,000 Rd. og en dertil passende og svarende Portefeuille, maa vort Finantsvæsen kunne fyldestgjøre enhver Fordring paa den, som kan indtræffe. Den store Mængde af de Fordringer, vi have at fyldestgjøre, er forudseelig, og, naar de indtræffe, at beregne paa Dag og Dato, og derved er Finantsbestyrelsen i en ganske overordentlig Grad lettet. Men, kunne vi være nøiede med en saa stor eller, rettere sagt, en saa lille Kassebeholdning i Forhold til den, der kræves, hvorfor i al Verden skulle vi da lade vor Portefeuille være uforrentet? En Portefeuille har i den seneste Tid givet 5, 6 å 7 pCt.; hvorfor skulle vi ikke have dem for det, der ligger udenfor de 1,200,000 Rd.? Udenfor denne Kassebeholdning have vi Pengemidler, som for vor egen Forvaltnings Skyld ere aldeles overflødige, som vi kun kunne bruge ved ganske særdeles Leiligheder, lang Tid forudseete, og hvorom det endog saa i Almindelighed maa antages, at de kun kunne komme til Brug i nogen betydende Mængde, naar der over dem disponeres ved Finantsloven, men hvorfor skulde vi da i saa Fald kun have 3 pCt. af disse Pengemidler, medens Staten betaler 4 pCt. Rente af sine Laan? Det vilde jo være den største Ufornuft, det Uklogeste, vi kunde gjøre, og hvad i al Verden skulde bevæge os til at binde os for lang Tid dertil? Naar vi endda kun gjorde det saaledes, at det var under vor Finantsministers eller den Finantsvæsenet bestyrende Indenrigsministers Ansvarlighed, at vi indrømmede ham at gaae til dette Minimum,

saa var Sagen dog anderledes stillet; thi da vilde han søle, at, dersom han ved andre Midler kunde skaffe Mere, turde han ikke gjøre det. Vi kunne opstille saadanne Regler for den Regnskabsaffæggelse, der skal finde Sted for denne Deel af vor Finantsbestyrelse, at vi kunne have Sikkerhed for, hvorvidt der kunde have været skaffet Mere tilveie, eller om det virkelig ikke har været muligt at skaffe Mere tilveie end disse 3 pCt. Intet af dette naae vi imidlertid, naar vi ere gaaede ind paa denne Lov; thi den siger: at Kongerigets særlige Andeel i Totalkassebeholdningen forbliver indestaaende i samme i en bestemt Tid. Det staaer altsaa ikke, efterat denne Lov er kommen ud, i Ministerens Magt at tage den ud, uden ifølge en Lovbestemmelse, som udgaaer herfra, hvorved vi disponere derover. Nu vil den ærede Minister maaskee sige: Men vi kunne jo disponere over den strax eller altsands i det nærmeste Møde og sige: Vi ville danne en Reservebeholdning, og denne ville vi saa danne paa den og den Maade. Dertil svarer jeg: Det er paa ingen Maade vist, at vi ville, at disse Midler skulle benyttes paa den Maade, og det er vigtigt for os, at en stor Deel af dem kan af Ministeren benyttes til at hjælpe paa Circulationen her i Landet, naar det behøves, paa en hensigtsmæssig Maade. Naar vi have i vor Beholdning 2 eller 3 Millioner, som kunne benyttes til dermed at lette Circulationen, uden derved at restkere en eneste Skilling, og vi paa den Maade deraf kunne faae 5 å 6 pCt., istedetfor at vi ellers kun faae 3 å 4 pCt., saa vilde det være den største Urimelighed, om vi vilde gribe en Foranstaltning, som vilde berøve os den store Fordeel og tillige berøve Landet den Fordeel, det er, at Saameget af den Capital, der er tilstede, og som oprindeligt er kommen fra Skatteydernes Lommer, igjen saa snart, som muligt, bliver ført tilbage i Circulation. Er det da ikke det meest fremherskende Princip i al god Finantsbestyrelse, at Skatterne saa hurtigt, som muligt, vende tilbage til Circulation, saa seent, som muligt, udrages deraf; og hvorfor skulde vi ikke benytte de Midler, vi have dertil indenfor vore egne Grændser?